

lydiye

– DENG-İ NAZ · 29 Mart 2025

Bayram dendi mi gözlerimde hala aynı ışıltıyı görebildiğime şükrettiğim zamanlardayım...

Bayram, sanki çocukluğumuzdan bu günümüze değin sapasağlam gelmiş bir hatıra; sanki duyduğunda tâ eski zamanlara götüren anonim bir türkü gibi gelirmiş büyüyünce...Yetişkinlikte anlıyor insan.Oysa ne başkaydı cocukken her şey.

Gece bayramlıkları baş ucumuza muntazaman serer, sabahı zor ederdik. Sabahın erken saatlerinde, ütülü bayramlıklarla kapı önlerine koştuğumuz, kimimizin elindeki mendile, kimimizin çantasına şeker kadar tatlı tebessümler eşliğinde şeker verdikleri saf günlerdi...

Annelerimizden sıkı tembihliydik, öyle her şeye atlanmaz tok gönüllü olurduk olmasına da; gözümüz sofradaki tatlılarda,(ya da elini öptüklerimizin ellerinde) , kulaklarımız sokaktaki mantar tabanca seslerindeyken de çok arada kaldık:)

Biz, neye güldüklerini hiç anlamadığımız yetişkinlerin o kahkalarına yalancıktan eşlik eden, misafirliklerde bir o yana bir bu yana bakan, evin evimizden farklı olduğu yerleri ve bilhassa halı desenlerini ezber ettiğimiz, bir çift ışıldayan göz, cıvıldaayan çocuk sesleriydik...

Ya kalbimiz...Yem bekleyen yavru kuş çırpınışında; bayram adı duyar duymaz tarifi imkânsız coşkuda nasıl hızla çarpardı.

Kız çocuklarında ayrı bir zarafet, boyunlarına çapraz astıkları çantada en çok harçlık umup şeker buldukları çıtı pıtı halleriyle; Erkek çocuklarında giyeli daha yarım saat geçmeden ütüsü bozulup, pantolon belinden firar eden gömlekler, obur avurdu gibi diz vermiş pantolonlar, hatta takım elbise eline geçen şanslıların dahi bir poşet bilyeye bütün bir karizmayı dağıttığı, halleri fena halde sevimliydi.

Şimdi zaman değişti...

Bayram dendi mi tatil anlıyacak neredeyse kundaktaki bile...

Eski bayramların sıcaklığını belki anılarımızda hatırlayacağız ama hâlâ samimi bir selamda, bir hastanın şifa bulduğu günde, bir hayal gerçekleştiğinde, hasretler kavuştuğunda, yitikler bulunduğu anda, yahut iki dargın barıştığı anda saklı aslında bayram...

Yılda ikidir bakarsan,

Ama hayat sadece "bir"

Hayatın her gününü, belki bayram gibi geçmese bile; büyüklerin Allah'a bayrama sağ salim çıkardığına şükrettiği O son zamanlar" şuurunda geçirebilsek ; her güne bayrama çıkar gibi şükredebilsek...

Ederiz, Belki...

En çocuk yanımdan, parlayan gözlerim ve en sevdiğim(hala sakladığım) mor tüllü bayramlıklarım ile geldim size;

Bayramın, hepimize sıhhatli , huzurlu, dünyada ve memleketimde göz yaşı ve kan akmadan gelecek günlerin miladı olması dileklerimizle...

Büyüklerimin ellerinden, küçüklerimin yanacıklarından öpüyorum...Akranlarıma da çapraz taktığım çantamda boncuklu şeker;

Deng-i Naz Hepinize Güzel Bayramlar diler :))

